

AVE MARIA

ŠTEV. 2.

JANUAR 24. 1920

LETO (VOL.) XII.

SLOVENSKIM KATOLIŠKIM DRUŽINAM.

AVE MARIA.

Izhaja vsako drugo soboto
Published every second Saturday by
FRANCISCAN FATHERS
in the interest of the Order of
St. Francis.

1852 W. 22nd PL. CHICAGO, ILL.
Naročnina \$2.00 na leto. — Subscrip-
tion Price \$2.00 a Year.

Published and distributed under
permit (No. 650), authorized by the
Act of Oct. 6. 1917, on file at the
Post Office of New York, N. Y. By
order of the President, A. S. Bur-
leson, Postmaster General

Entered, as second-class matter Oct.
20, 1919, at the post office at Chica-
go, Illinois, under the Act of March
3, 1879. Acceptance for mailing at
special rate of October 3, 1917,
authorized October 25, 1919.

ZA

MATERINA IN DEKLIŠKA DRUŠTVA.

imamo v zalogi

OBREDNIKE. VEZANE, 25,

ZNAKE, (Badges, Regalije)
z društveno medaljo, —

DRUŠTVENE zastave (Bandere)

Društvene uradne

KNJIGE (REGISTER) ZA
imena in mesečnino,

SV. OBHAJILA IN SEJE.

OBRAČAJTE SE NA NAS

ZA TE STVARI.

"AVE MARIA"

1852 W. 22nd Pl., Chicago, Ill.

ROJAKOM V MINNESOTI!

Lepa prilika se naročiti na lista
"Ave Maria" in "Edinost" za vse
slovenske rojake po naselbinah v
Minn. je sedaj, ko hodi naša zastop-

nica **MRS. PREGLET** okrog in na-
bira naročnino. Prav toplo jo pripo-
ročamo vsem rojakom! Vsem bode
z veseljem postregla!
uprava "Ave Maria" in "Edinosti"

SAMO ŠE NEKAJ DNI JE ČAS!

HOČEŠ ZAMUDITI?

namreč čas za znižano naročitev na dva **NAJLEPŠA** slovenska
lista v **AMERIKI**:

"AVE MARIA" IN "EDINOST"

Oba ta dva lista dobiš za celo leto

SAMO ZA TRI DOLARJE

Samo tri dolarje, pa te bodeta ta dva lepa lista obiskovala:
eden vsaki teden, drugi vsakih štirinajst dni. Ali ni to vredno?
Saj veš, da je! Kajti:

"AVE MARIA" je edini pravi prijatelj slovenskega delavstva
v Ameriki, "Ave Maria", edini pravi učitelj slovenskega delavstva
v Ameriki, "AVE MARIA" edini pravi voditelj slovenskega delav-
stva v Ameriki.

KAJTI

"Ave MARIA" je še vsikdar in povsodi nastopal nevstrašno in
je vsakemu povedal v brk resnico, pa če je bila
še bolj grenka, pa če je komu tudi malo jezica
zrastla, pa če je tudi koga v nos zaščegetalo.

"AVE MARIA" je vedno povedal in učil, resnico in pravico. Drugi
so delavstvo sleparili, slepili, da so več dolarče-
kov iz njegovega žepa izvlekli,

"AVE MARIA" je vedno zagovarjal delavske koristi, toda iz sta-
lišča pameti in zdravega človeškega razuma in iz
stališča vseh modrih in pametnih mož, iz stališča,
kjer se da res kaj doseči.

IN DA.

"EDINOST" je sicer še fantek, toda je fest kerelec, ki hitro raste
in napreduje. Hoteli so ga uničiti. Pa se je poka-
zal, da se ne da kar tako tebi nič meni nič ugnati!
Ne boš Jaka kaše pihal, je rekel in stekel naprej.
vo razviti otroci. V najkrajšem času pa ne bode
Saj veste! Kakor so vsi zdravi in krepi in zdra-
več fantek, to bode junak, kajti ima krepko mater
— AVE MARIA.

"EDINOST" je samo bratec lista "Ave Maria". Oba lista sta po
vsebinu samo en list.

ZATO, ROJAK! Mesec se bliža h koncu! Hiti! Nikar ne zamudi!
Ti bode žal! Nad 500 novih naročnikov v treh
tednih, to je, česar še noben list v Ameriki ne mo-
re pokazati.

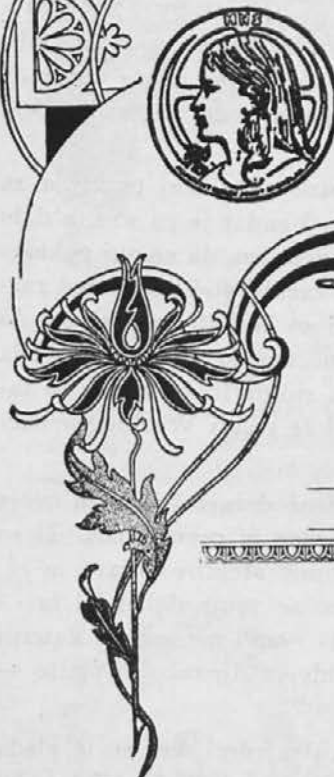
NAROČITE SE TAKOJ! SAMO TRI DOLARJE DO KONEC JANUARJA.

"AVE MARIA"

1852 W. 22. PLACE CHICAGO, ILL.

AVE MARIA, 1852 West 22nd Place, Chicago, Ill.

JANUAR 24. 1920.

ŠTEV. 2.

(VOL. NO.) XII.

Izhaja vsako drugo soboto.

Naročnina za celo leto za Ameriko \$2.00 za Evropo \$3.00
Naročnina za pol leta za Ameriko \$1.00 za Evropo \$1.50

List v obrambo sv. vere med Ame riškimi Slovenci.

Nekoliko prijateljskih besedi,

DUHOVSKI POKLICI so postali silno redki med nami Ameriški Slovenci. Na vseh koncih se pozna praznota. V Thomasu bi potrebovali slovenskega duhovnika. V Denverju ga zastonj iščejo. V Barbertonu zdihujejo po njem. V koliko krajih po Pennsylvaniji pa bi bil slovenski duhovnik pravi blagoslov božji za naselbine. Pa jih ni. — Pa se kdo morda čudi temu? — Da, junak mora biti mladenič, ki se odloči med nami Slovenci, da bi postal duhovnik. Kaj ga pa čaka? Neke matere sin se je odločil za duhovski stan. Mati se je tega prestrašila. "Kaj, sin moj? Tebe naj tako preganjajo in še po katoliških listih in jednotah sramote, kakor vidim, da delajo z drugimi? Naj še jaz s teboj prestajam toliko sramote in zaničevanja? Sin nikar!" Da, "Jeruzalem, Jeruzalem, ki kamenjaš tiste, ki so k tebi poslani! Tvoja hiša ti bo prazna puščena!" To je kaznen za preganjanje duhovnikov. Zato mora vsak katolik tako zelo obsojati gonjo, katero je še katoliška organizacija in katliški list pred nekaj meseci vodil proti delavnemu duhovniku samo radi tega, ker je par oseb mislilo, da ta duhovnik škodi njih sebičnim namenom. — Ali je med irskimi organizacijami kaj takega mogoče? Bi K. o C. kaj takega storili? To naj razmišljajo možje, ki so to gonjo povzročili in naj mislijo, koliko škode so naredili **svoji** veri, ako je katoliška vera sploh res še **njih** vera. — Preberite dopis Rev. P. Cirila Zupana iz Denverja. — Drage slovenske matere, to velja zlasti vam!

POMAGAJTE, ROJAKI kličejo iz domovine. Orli so organizacija, ki se je postavila v obrambo domačega ognjišča in oltarja. Sokoli so se izneverili svojemu programu Udinjali so se protiver-skemu fanatizmu in postavili so si za nalogo, da pomagajo podirati oltarje po slovenski zemlji. Kar si je ubogi slovenski oratar z velikanskimi žrtvami postavil in kar mu je bilo do sedaj tako drago in milo, njegove bele in mične cerkvice, hočejo mu podreti. Šole hočejo narediti popolnoma brezverske. Orli so pa organizacija slovenskih fantov, ki so se postavili po robu celo sedanji socijalistiški in liberalni vladi in pravijo, da bodo branili vero svojih očetov in domače ognjišče in domače oltarje, če treba tudi s svojo krvjo. Sokolom pomagajo brezverski srbski pravoslavni fanatiki. Zato je težek njih boj. Naša dolžnost je, da jim pomagamo. Prečitajte njih poziv in oklic.

Zveza Katoliških Slovencev bode poskusila vse, da jim izprosi od zavednih katoliških rojakov po Ameriki vsaj nekoliko pomoči.

"EDINOST" je bratec **"AVE MARIA"**. Mesto Ave Maria tedenjsko, prevzeli smo raje **"EDINOST"**, ki naj nadomesti tedensko izdajo **"AVE MARIA"**. Kdor hoče toraj celo **"AVE MARIA"** mora naročiti oba lista. Da pokažemo, da ne mislimo izžemati ali se s tem okoriščati, smo pa dali za januar zelo znižano ceno za oba lista. -- Prve tedne, ko smo to oglasili, se je

priglasilo nad 500 naročnikov na "EDINOST". Vsaki dan prihajajo novi. Naročniki poslužite se lepe prilike, ker s tem, da takoj naročite še "EDINOST" prihranite sebi cel dolar, nam pa s tem silno pomagajte.

PROSILI SMO za pomoč naše naročnike, da bomo mogli plačati nove stroje, katere smo bili prisiljeni naročiti. Ako bi od pet tisoč naročnikov vsaki naročnik, ali vsaj polovica storila vsaj nekoliko in nam poslala malo pomoč, kako bi mi lahko list povečali in uredili in mu postavili trdno podlago. — Dragi brat, draga sestra! Dobil(a) si morda malo kovertico za našo božično kolekto. Jo boš strgal in proč vrgel? Ne! Mal darček boš dal na oltar svoji Materi Mariji in v obrambo naše svete vere med nami ameriški Slovenci, "Ave Maria" jo tudi zasluži! Ali ni res?

V PREHODNI DOBI SMO. Strašna je bila vojska, katere smo bili priča. Kaj takega svet še ne pomni. Človeški rod je šel že skozi marsikako veliko krizo. Toda do sedaj največja je bila minula svetovna vojska. Pomislimo cel svet se je razburil. Celega sveta se je polastila neka čudna zmedenost. Sovraštvo se je netilo, kakor velikanski požar in raznetilo vse najnižje človeške strasti.

Da tolika vojska in tako dolga ne more biti brez posledic, je umljivo. Da se v enem dnevu duhovi ne bodo dali pomiriti, da se v enem tednu razmere ne bodo dale urediti, to je umljivo.

BOLJŠEVIZEM JE NEZAKONSKO dete prešestnega očeta liberalizma in vlačuge brezverstva. Vojska je ta pojav pospešila, židovstvo ga je v svoji premetenosti izrabilo v svoji nenasitni lakoti po zlatu, da je cel narod okradlo.

Toda ljudstva so začela sama misliti. V začetku vojske so se dala navdušiti za vojsko. Toda velikanske žrtve, nezmerno trpljenje je to navdušenje ohladilo. Tako so narodi spoznali, da so bili goljufani in zapeljani v strašno bratomorno krvavo vojsko. Pa zakaj? Da, zakaj?

Sila pa rodi protisilo.

Prišla je reakcija. Ljudstev se je polastila mržnja do vladarjev in voditeljev narodov. Tako je padel mogočni Kajzer. Tako je šel Avstrijski cesar. Tisti, ki so se še ohranili so izgubili pa dobro ime in svojo veljavo.

V TEH RAZMERAH se je pa pojavil drugi sovražnik — anarhizem, ki se je kristaliziral v židovskem boljševizmu. "Nobene vlade nočemo" — toraj drug ekstrem, ki je pa še osodepolnejši, kakor prvi — autokratizem.

Nesrečna Rusija je žalostna slika, kaj pomenja za vsak narod ta drugi sovražnik. Vendar je pa vse to dalo lepo priliko vsem raznim prekucuhom, da se oni pokažejo. In res so se začeli dvigati razni "voditelji" med raznimi narodnimi skupinami, ki so skušali zanesti zmedo v vse sloje, povzročiti svetovno zmedo, kakoršna je bila ob času zidanja Babilonskega stolpa in še hujšo. In tako so se res začeli majati tudi že stebri Washingtonskega kapitola.

Toda, hvala Bogu! Združene države imajo za svoje voditelje še izvrstne može, trezne in premišljene. Ti so videli to spodkopavanje temeljnih stebrov države in cele človeške družbe. Zavedli so se svoje dolžnosti in — nastopili nevstrašeno za varstvo onih neprav, za katerih čuvaje so bili izvoljeni od ljudstva. In tako je prišlo — "preganjanje ta-rdečih."

STRAŠEN KRIK so zagnali ta rdeči, ker se je vlada vendar enkrat zavedla in začela misliti, da je dolžna braniti življenje in imetje svojim državljanom pred raznimi morilci in tatovi.

"TATOV IN MORILCI," pravimo. Ali ni tat oziroma ropar, kdor ropa ali sam ali pa kdor ščuva druge naj ropajo? Kaj delajo pa socijalisti drugega, kakor ščuvalo k ropu, ko pravijo, da naj se pokrade, oziroma s silo vzame vsem, kar so si s žulji svojih rok pridobili? Ali ni morilec, kdor mori ali sam, ali kdor ščuva k umoru? Kaj dela socijalizem drugega, kakor ščuva k poboju in pobijanju in klanju vseh onih, ki ne morejo biti njih misli?

"Zunaj "vsemira" piše rdeči učejak Gorshe ni nič! — Kaj pa misli ta modrijan pod besedo "vsemir," tega pa ni razložil.

— — —
"Vse, kar je na svetu je naredila narava," pravijo. — Kdo pa je ta "narava," ali je to kak človek? Ali je kak hudiček? ali ima ta narava

glavo? ima roke? — Tega pa naši brezverski učenjaki(?) nočejo razložiti. Pa bi bilo vendar to glavno vprašanje.

— — —
"Svet se je sam naredil," — trdijo drugi rdeči učenjaki. — Kaj bi mi rekel, prijatelj, če bi ti jaz rekel: "Chicago je sama sebe naredila?"

ali "tvoja hiša je sama sebe sezidala." — Ali bi me ne vprašal, če sem že kdaj bil v norišnici?

— — —
Za novo leto je navada, da dajemo prijateljem kako dar. — Če je naš list tvoj prijatelj in več, kako je potreben, ga gotovo ne boš prezrl.

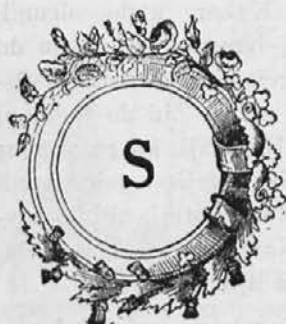

ČRNI DNEVI V RDEČIH ČASIH.

Po časnikarskih poročilih sestavil
K.

Ta povest bode jako zanimiva, ker je zgodovinska in bode podala jasno sliko sedanjih žalostnih muk in razmer. Ob enem bode pa pokazala boljševiska "nebesa," za katera se naši slovenski boljševiki toliko ogrevajo. Za katero so zelo zbirali po celi Ameriki med rojaki. Želimo, naj bi jo čitali zlasti vsi oni, ki so prispevali za nekaj, za kar niso vedeli, kaj je! Tu naj pogledajo!

LAVA Jezusu! Oče, vi ste me klicali?"

"Slava mu bodi na vek omaj! Da, Zofrone, klical sem te!"

"Oče, kaj želite?"

"Zofrone, tu sedi. Važno besedo imam govoriti s teboj. Ker bode pa nekoliko dalja, izvoli sesti."

Prišlec sede na ponujeni leseni stolec poleg mize.

"Zofrone, kaj zopet čujem o tebi?"

"Oče, ne morem vedeti?"

"Ne moreš vedeti? Jaz sem pa mislil, da se mi boš sam obtožil in odkril svoje srce!"

"Ne razumem, kaj mislite, oče?"

"Tako, še vedno ne razumeš? Zofrone, to je slabo znamenje. To mi priča, da moje zadnje opominjanje ni nič pomagalo, oziroma, da si ga že popolnoma pozabil. . . Ti molčiš? Da, prav je, da molčiš, ker se opravičiti itak ne moreš. Tvoja žena je bila danes dopoldne tukaj. Kako je revica jokala. V srce se mi je smilila!"

"Tako? Toraj tako daleč gre njena zloba, da me je prišla tožiti sem k Vam?"

"Sinko moj, počasi! Ni te prišla tožiti. Prišla je revica po tolažbe. Bila je najprej v cerkvi, kjer je pred sveto Bogorodnico najprej izlila svojo bol in potem je prišla še sem prosit pomoči!"

"Hinavka hinavska! Prav uzrok ima iskati tolažbe."

S svojim Detetom — Nas blagoslov-ljaj, Mati Marija!

"Zofron, kako si zabredel! Smiliš se mi!"

"Jaz ne potrebujem nobenega usmiljenja! Jaz vem kaj delam. Svojo kantorsko službo opravljam vestno in to je dovolj!"

"Nikakor, dragi Zafon! Ti si tudi kristjan, ali ne? In kot tak si dol-

žan krščansko živeti!"

"Oče, ne žalite me! Ali ni moje življenje krščansko? Ali ne hodim redno v cerkev? Kaj mi morete očitati?"

"Dobro, sinko! Govoril bom od krito! Ze zadnjič sem te posvaril, da ne zahajaj k židu Kugelsteinu. Pa me ne ubogaš. Včeraj si bil zopet tam in v kakšnem stanu si prišel domov?"

"Kugelstein je žid, toda pošten človek in dober mož. Včeraj je imel svoj rojstni dan in je povabil svoje sosede in nam napravil malo zabavo. Ali je to kaj hudega? Ali ni žid tudi človek? Ali ni lepo od Žida, da nam mužikom tako postreže?"

"Zofrone. Že sem te svaril pred tem premetenim židom. Od kar se je on naselil tu v Krasnaji, prišlo je z njim prekletstvo v našo občino in nesreča v naše družine? Nesrečna "vodka," je že tolikim zmešala pamet. Vidiš Zofrone, kako si bil ti dober mož in dober oče svoji družinici. Z malimi svojimi služki si si postavil svoj dom. Lepo si vzgojeval svoje otroke. Danes? Kolikrat prihajaš vinjen domov. Danes zjutraj pri službah si tudi tako odpeval, da je vsakdo vedel, da si bil sinoči pijan! Ali je to lepo? Toraj doma slabo gospodariš in daješ slab zgled svoji družini v cerkvi enako, ali misliš, da bom to trpel? Dolgo časa že trpim. Enkrat sem te že posvaril. Danes te posvarim drugič. Če še ne bode pomagalo, dobro, pomagaj si sam. Toda Kantor pa ne moreš več biti pri meni! Mislil sem se s teboj prijateljsko pogovoriti. Vendar, ker vidim, da si

že popolnoma v oblasti Kugelsteina, potem se bojim, da bode vsaka moja beseda zastoj. Komur je enkrat žid več, vodka več kot lastna žena in lastni otročiči, tam bode težko kak lep opomin izdal. Zato, Zofrone, poslušaj me!" in častljiva postava duhovnika se je vzravnila kvišku in tudi Kantor Zofron je vstal. — "Poslušaj glas svojega očeta in prijatelja. Pusti Kugelsteina, pusti vodko. Ako pa nočeš, dobro! Glej sam. To je pa moja zadnja beseda."

"Oče . . ."

"Nobene besede, Zofrone! Samo dejanja hočem od tebe. Opravičiti se ne moreš. Obljubi tvoji ne vrjam več, ker si zadnjo prelomil. Toraj samo eno še hočem — dejanje, poboljšanje. Slava Jezusu!" in molče je odšel okregani Kantor iz župnišča proti domu.

Sveštenik Epifanij — tako je bilo ime duhovnemu pastirju župnije Sv. Očeta Nikolaja v Krasnaji, mali ruski občini nekako 50 milj daleč od Moskve na Stepah — je bil jako častitljiv starček. Visoko postavbo je jako lepo krasila dolga siva brada, ki se je vila po prsih kakor svilnat prediv in mu dajala izvanredno častitljivost. Žive modre oči, ki so pomižkovale izza tega sivega prediva, so kazale izvanredno milino in dobroto. In tak je bil v resnici "Oče Epifanij", kakor so ga imenovali župljani. Oče bi ne mogel bolj ljubeče skrbeti za svojo družino, kakor je Sveštenik Epifanij skrbel za svojo župnijo. Bil je sam tudi družinski oče in vzgojil veliko družino osmih otrok, ki so pa bili že vsi poročenjeni in pomoženi razun najmanjših hčerk, štiri in dvajset letne Mariške. Kakor je bil skrben duhovni pastir svoji župniji, "občestvu", tako je bil dober oče svoji družini. Njegov najstarejši sin je bil tudi duhovnik in sicer je bil v Moskvi pri Arhijereju (škofu) pomočnik in tajnik pisarne.

Zofron, kateri je prav kar jezo in užaljen zapustil stanovanje Sveštenika Epifanija, je bil njegov

kantor, (organist in cerkvenik). Bil je to mož kakih trideset let star.

Sveštenik Epifanij ga je kot pobožnega mladeniča naučil potrebnega čitanja ruskih molitvenih knjig in spevov in mu potem dal to službo pri cerkvi Sv. Očeta Nikolaja. Oženil se je z dobro, in pošteno nevesto, s katero sta živela sedem let srečno in zadovoljno, dokler ni prišel v Krasnojo nov mlad židovski trgovec Kugelstein, ki je kupil sosedovo hišo in tam otvoril prodajalno in žganjarno z "vodka." V najkrajšem času je bil kantor Zofron največji prijatelj mlademu Kugelsteinu, ki je takoj izračunal koliko mu bode kontor lahko koristil pri trgovini, koliko ljudi bode več k njemu prišlo. Večkrat mu je dal kako malo delo narediti v trgovini ali okrog hiše, ali na vrtu, samo, da so ga ljudje veliko videli pri njem in tako tudi sami prišli. Vselej kadar je pa izgotovil kako delo, mu je pa dal žid kot nameček še nekoliko "vodke." Tako se je nesrečni kantor Zofron res navadil vodke in bil večkrat in večkrat pijan. Po malem si jo je tudi sam kupoval.

S strahom in žalostjo je vse to gledala njegova žena. Svarila in prosila ga je, naj se ogiblje žida.

Zatekla se je tudi k duhovniku in ga prosila pomoči in sveta. Duhovnik je sam zapazil vse to in tako mu je tožba žene prav prišla, da je resno opomnil kantorja in mu kazal na žalostne posledice takega življenja.

Kantorja je bilo sram pred duhovnikom in obljubil je poboljšanje in se nekaj tednov res ogibal židove trgovine. Ta žid ga je znal pridobiti, da je pozabil na vse svoje obljube in trdne sklepe in tako je prišlo že tako daleč, da je duhovnik videl, da tako ne more več dalje in zadnjič posvaril nesrečnega moža, posebno, ko je uboga žena povedala, kolikrat se opije njen mož.

2.

Žid Kugelstein je bil mlad člo-

vek. Morda ni bil več star kakor kakih trideset let. Od kod je prišel v Krasnajo, nihče ni vedel. Toliko se je videlo na njegovi ruščini, da mu ne gre pregladko, pač pa da mu gre prav gladko nemščina. Mešal je tudi nemške besede z ruščino. Vse to ga je izdajalo, da je moral priti iz Nemčije, ali pa da je bil vzgojen v nemškem duhu.

Občestvo, ali občina Krasnaja je bila nekak mal trg. Nekako dvesto petdeset poslopij je štel. Ležal je ob glavni cesti, ki je vodila iz svete Moskve proti carskemu Petrogradu. Ker je bil od Moskve oddaljen nekako petdeset milj, je bilo to počivališče za konje in voznike, ki so prevažali blago iz Moskve ali v Moskvo. Zato je bilo blagostanje prebivalcev precej dobro in imelo je več trgovin. Kakor malo drugih ruskih trgov, Krasnaja ni imela do prihoda Kugelsteina nobenega Žida. Zakaj se noben Žid do tedaj ni naselil še v Krasnaji, ko so vendar našli vsako še manjšo vasico sredi najširših step in pustinj, ni bilo ravno jasno. Najbrže je ušlo blagostanje trga njih pozornosti.

Kako je Kugelstein zašel v Krasnajo, ni nihče vedel. Bilo je neke nedelje popoldne, ko se je pripeljal po poti iz Moskve mlad človek z dvema čilima konjičema in izpregel na prvi "Gospodi." Mužiki in matuške Krasnajanski so zvedavo gledali za njim in se izpraševali kdo bi to bil. Vendar, ker so bili vajeni tujcev, so si pač razložili njegov prihod kot prihod tujca, ki potuje skozi njih "občestvo."

(Dalje sledi.)

Pijanski oče — je največje gorje za nesrečne svoje otročiče! — Brat — si ti tako gorje za tvojo družino?

NAŠIM DRUŽINAM.

A MESEC nam sv. cerkev kaže sveto nazareško družinico kot krasni zgled kako bi moralo biti tudi življenje po naših krščanskih družinah urejeno in uravnano.

Družinsko življenje je podlaga sreče na svetu, pa tudi začetek in iz-

vor vsega gorja.

Glavno, kar potrebuje človek je — dober dom "Hišica očetova," je za vsakega človeka najmilejši in najljubši kotiček na svetu. Saj še ptiček rad poleti, kjer se zvali!

Družinsko življenje je pa tudi ogeljni kamen svetovnega reda človeškega rodu. Svetovni red bi bilo mogoče za to porušiti šele tedaj, ko bi se enkrat porušil ta vogelni kamen.

Zato vidimo, da so se vsi rdeči prekucni spravi pred vsem na ta vogelni kamen in ga skušajo razbiti. Uničiti hočejo sveto in skrivnostno vez vzvišene zakonske ljubezni, ki tako tajinstveno spojuje dvoje ljubečih se src v eno in iz tega dvojne- enega pa se poraja kot nežna in

mila lilija v topli spomladi — tretji — rajska rožica — nedolžna otroška dušica. Zato se mora najprej razbiti ta sladka vez, da se bode začela rušiti potem potem cela stavba svetovnega rodu. Uničiti hočejo tako tudi še drugo vez tega vogelnega kamena — ljubezen starišev do otročičev in otročičev do starišev.

Morda slovenska mati, slovenski oče zmajuje z glavo: češ saj se jim to ne bode posrečilo. Človek bi moral postati preje nema žival, predno bi se dalo kaj takega doseči!

In vendar, brat, sestra, pojdi na civilna sodišča, pa bosta tam videla, kako se že te vezi hladnokrvno trgajo! Divorce! — razporka — to je sramotni madež sedanje dobe — pa imaš dokaz, da je to mogoče.

Poglej v naše slovensko časopisje, ali ne zagovarja nauk, ki uči, da so otroci "pridelek" države, kakor na pr. telički —? da ima država pravico nad njimi in ne stariši, naj se vzgajajo od države po sirotišnicah? Ali se ne zagovarja podbestialni nauk, naj matere pobijejo svoje nedolžne otročiče pod svojim srcem, predno zagledajo beli dan? Ali niso matere, ki to vrše?

Pa pojdemo bližje!

Slovenska mati, slovenski oče, ki to čitaš, poslušaj!

Morda živiš v nesrečnem zakonu. Ni ga moru pri nas in ga ni! Ti in tvoj mož se ne razumeta. Prepri in prepri in sam prepri!

Morda pa sta vidva zakonska med seboj prijatelja — toda — slabi otroci, poreden sin, poredna hči beli vama vajine lase s prezgodno sivo barvo.

Da, veliko nesrečnih družinskih življenj je!

Pa zakaj? — Zato ker naše družine nočejo sreče! Zato ker pehajo proč od sebe srečo in zadovoljnost.

Mož, ti tožiš nad svojo ženo. Če bi te jaz zdajle vprašal, zakaj ni ljubezni med vama z ženo, morda bi ti rekel hitro: žena! žena je uzrok.

Dobro! Vzemimo, da je to res!

Vendar jaz te vprašam: ali si pa že kdaj začel resno misliti, morda pa ti tudi nisi tako nedolžen. Žena, praviš, da je taka, pa taka! Mož, kakšen si pa ti?

Prostor je preozko odmerjen, da bi mogli iti v globje razmotrivanje tega vprašanja. Rečem samo eno: slovenski mož, oče, ki živiš nesrečno s svojo ženo, vzemi pred se sliko nazareške družinice. Tam vidiš sv. Jožefa. To bi moral biti tvoj zgled, kako moraš tudi ti živeti delati, čutiti, misliti, govoriti, da bi bil pravi oče, da bi bil varih in vodnik svoje družine, da bi mogel osrečiti one, ki tebe imenujejo svojega očeta.

Žena ti tožiš nad svojim možem in ga dolžiš, da je tak pa tak. Žena, kakšna si pa ti sama? Kako ravnaš in živiš ti?

Glej, sveta cerkev ti kaže lep zgled matere in gospodinje Nazareške družinice. Krasen zgled za te! Ga posnemaš? Si ti tako potrpežljiva, ljubeča žena svojega moža, si tako skrbna in ljubeča mati svojih otročičev?

Stariši! Otroci so zrastle. Iz otrok so se razvili v amerikanske mladeniče in dekleta. Toda nagajajo! Ne žive tako, kakor bi vi radi. Marsi-

kako grenko solzo vam iztisnejo iz oči. Marsikako težko uro povzročijo v družini.

Stariši, kdo je uzrok tega? So jih res samo slabi tovariši pokvarili? Kako ste živeli, kako ravnali z njimi, ko so bili mladi, v otroških dečkih letih?

Marsikaka grenka solza starišev je samo kazen za zanemarjene dolžnosti otroških let.

— — —

Srečno je živela Nazareška družinica, srečno, kakor še nobena druga družinica na svetu in sicer srečno vkljub obilni revščini, vkljub marsikaki grenki poskušnji, vkljub marsikaki boli, kajti sreča je v srcu, je v duši, je v ljubezni do Boga in v medsebojni ljubezni.

O, ko bi vse naše družine posnemale ta lepi zgled!

Ko bi bili naši možje zvesti posnemovalci zgleda sv. Jožefa,

ko bi bile naše žene in matere zveste posnemovalke zgleda Marije,

ko bi bili vsi naši otroci posnemovalci zgleda deteta Jezusa,

o koliko sreče bi bilo po naših družinah! Kako srečna bi bila vsa srca!

— — —

Tu je "recept" za tako srečo:

1. Zvesta in potrpežljiva ljubezen med možem in ženo.
2. Ljubeznjiva in stroga skrb starišev za otroke.
3. Natančna in točna pokorščina otrok do starišev.
4. Molitev, vestna služba božja, posti.
5. Dobro časopisje, dobre knjige.
6. Predvsem pa strah in ljubezen do boga.

Mati! — kako sladka beseda je za vsako človeško srce.

Kako smo žene lahko ponosne, da je ta čast, biti komu — — mati — prihranjena nam!

Slovenska žena se zavedaš, kaj to pomeni za te? Kaj to pomeni za tvoje dete?

NAŠIM MATERINIM DRUŠTVAM.

SLADKA beseda — Mati! Kako si prijetna človeškemu srcu! Kakor sladka, da kakor najslajša pesem zadoniš vsakemu človeškemu srcu.

Mati!

Kako mi pri tej besedici hiti duh nazaj, nazaj v pretekla dni, nazaj v mojo bujno mladost, v hišico očetovo! In tam

vidim mili in ljubi obraz, nepozaben mojemu spominu, ne pozaben mojemu srcu. Tam vidim še mile, vedno se smehljajoče oči, ki so se tolikrat sklanjale nad mojo posteljico, ko naj mi je njen vroč materin poljub zatisnil trudne nedolžne oči.

Mati!

Kako mi pri tej besedici vhaja spomin nazaj na vse lepe nauke in opomine, katere sem sprejemal od tega bitja — najljubšega mi bitja na zemlji — v svojih mladih letih. Vidim jo, dobro mater, vidim jo v svojem vzvišenem sijaju lepega njenega zgleda — zgleda prave slovenske krščanske matere.

Mati!

Kako mi pri tej besedici uhaja duh tja na tiho vaško pokopališče tam okrog cerkvice in išče tam med grobi — grob, ki mi je zakril najdražje, kar sem imel — ljubo mater.

— — —

Da, o sladka besedica — mati! —

— — —

Vidiš slovenska ameriška mati, to si ti, oziroma to bi morala biti ti tvojim ljubim otročičkom.

Draga, ameriška Slovenka! Tvoji otroci bodo zrastle! Ti se boš postarala. Iz krepke čvrste slovenske žene postala boš, recimo raje, že postajaš — stara ženica, — stara mami.

Vprašam te: bode tvojim otročičim tvoje ime tudi tako sladko da,

najslajše ime? Bode spomin tvojega otročička še v poznih letih, ko bode čul to besedico: mati — pohitel z veseljem, z ginjenostjo, z ljubeznjivim spominom nazaj v to tvojo hišo, kjer sedaj živite in se bode naslajal v sladkih spominih na — te, — na svojo mater?

Bode li tudi tvoj otročiček v spominu na svojo mladost videl tebe, vzvišeno bitje, bitje, ki mu bode drago in milo nad vsa bitja? Bode li tudi tvoj obraz, tvoje oko, tvoje srce oni sladki spomin, ono odpočivališče, kjer se bode srce tvojega otročička v bojih in trpljenjih življenja odpočilo, kjer bode našlo nove tolažbe? novega navdušenja? nove gorečnosti? novega upanja?

Slovenska ameriška mati, bode mal prostorčke na tihem pokopališču, kjer bode počivalo tvoje srce — bode tvoj grob svet prostorček za tvoje dete, za tvojega otročička? kamor bode romal zopet in zopet, ko bode njegovo srce potrebovalo nove toplote ljubezni? novega navdušenja za tvoja sveta načela?

Mati, na tebi je to ležeče!

Sveto bode tvoje ime tvojim otročičkom, če jim bode tvoje življenje sedaj sveto, če bode tvoj zgled svet, če bodo tvoji nauki sveti, če jim boš prava mati, če jim bodeš prava slovenska mati, če jim bodeš prava katoliška slovenska mati.

Da vzvišeni zgled natanjčne, vestne, pobožne matere — o kako močan vpliv ima na otroško srce. Velika mati, veliko dete! Mati velikih, vzvišenih idej — dete tako!

Navdušiti slovenske ameriške matere, da bi bile take prave katoliške slovenske matere svojim otročičem — je glavni namen naših materinih društev.

Ni to vzvišen namen? Ni to plemeniti namen? Ali ne zasluži, da se zavzame za to društvo vsak slovenski duhovni pastir in pomaga našim materam, da bodo vse postale tako prave katoliške slovenske matere?

Ali ne bode ta vzvišeni namen, slovenska mati, tebe silil, da se boš pridružila drugim dobrim slovenskim materam v tem društvu, da loš združila svoje molitve z molitvami tisoče in tisoče katol. mater za božjo pomoč, da boš tudi ti mogla biti taka prava katoliška slovenska mati?

Zato, slovenske žene, slovenske matere v materino društvo!

Kjer ga nimate v naselbini, vpišite se tu pri nas!

Vstopnina je \$1.00. Vsaki mesec je 10c. članarine!

Ali si se že naročil na "Edinost" in "Ave Maria." Hiti! Januar tudi hiti!

Kaj čakaš? Pošlji hitro \$3.00 za naročnino za dva lista, katerih vsaki je vreden dvakrat toliko!

DVA IZVANREDNA JUBILEJA RT. REV. MSGR. J. F. BUHA

Rt. Rev. Monsignor Jos. F. Buh, generalni vikar Duluthske škofije je te dni obhajal 20-letnico od kar je postal Monsignor in 30 letnico od kar opravlja službo generalnega vikarja Duluthske škofije.

Ob tej priliki mu je priredil njegov škof, mil. g. Mc Nicholas malo slovesnost, da je pokazal, kako zna čislati velike zasluge, katere si je preč. g. Monsignor stekel za Duluthsko škofijo. Mi se pridružujemo vsem častilcem tega preblagega gospoda in mu prav iskreno častitamo ob tem slavnostnem dnevu.

Prečastiti g. Monsignore Buh je

bil in je še naš velik dobrotnik in podpornik. Cela leta obstanka lista nas je vsikdar podpiral finančno in s svojim vplivom. Zato smo mu dolžni veliko hvaležnost.

Monsignore Buh je pa tudi silno veliko storil za naše rojake po Iron Range. Dolga leta svojega pastirovanja in misijonarjenja je hodil za svojimi rojaki kakor skrbni pastir za svojimi ovčicami.

Monsignor Buh je bil oče Indijancev v rezervaciji pri Towerju, ob Vermillion jezeru. Do najnovejšega šasa jih je še v svoji sivi starosti obiskoval in skrbel za nje. Oče bi ne mogel bolj skrbeti za svoje otročiče, kakor je skrbel Monsignore Buh za svoje Indijance.

Monsignore Buh je silno veliko storil za Duluthsko škofijo, katere generalni vikarij, ali namestnik škofov je. Bil je večkrat na listi, da bi bil postal škof, pa je v svoji skromnosti vedno znal, doseči, da je to preprečil.

Monsignore Buh je bil tudi prvi urednik in časnikar med Slovenci v Ameriki in tudi prvi poskusil surovosti slovenskih verskih opadnikov. Glas Naroda ima tudi v tem svoj nečastni "record."

Preč. g. Monsignore: Tudi list "Ave Maria" Vam k Vaši slavnosti iskreno častita in Vam želi, da bi Vas ljubi Bog ohranil še do skrajnih let Vaše častite starosti.

Naročnike pa prosimo, da zmolijo vsaki po eno Češčeno Marijo za tega dušnega misijonarja in našega rojaka.

UREDNIK.

Trije spominčki blaženosti človeka v raju so nam ostali: zvezdice, rožice in — otroško nedolžno oko!

O, kako je lepo človeško srce, dokler je čisto nepokvarjeno, nedolžno!

Zato pa gorje onemu, ki pokonča to nedolžnost! Gorje svetu radi pohujšanja! Kdor pohujša katerega teh mojih malih, ki vame verjejo, bi mu bilo bolje,

da bi se mu obesil mlinski kamen na vrat in bi se potopil v globočino morja!

Vzemimo da nekdo pohujša eno nedolžno srce. To pokvarjeno srce zastrupi dva druga, ta dva pohujšata štiri, ti štirje 8, teh osem 16, teh 16 pohujša 256 ... itd. tako strašno narašča greh pohujšanja!

CENA MIRU.
Rev. J. Plaznik.
 (Nadaljevanje.)

Duhovnik je pazno poslušal govorinika in tudi videl, kako sta se potočili dve solzi po njegovem licu. Sedaj je izginil zadnji dvom. Podal mu je obe roki, rekoč:

"Hočem vam vstreči, gospod. Dajte mi natančnejša poročila, ker moram biti tukaj za polnočno maso."

"To je tudi čas za moj vlak v Havre. Sedaj je ura šest, čas večerje. Ljudi bote našli doma."

Ko je govoril, je izvlekel iz žepa kos papirja.

"Tu je navodilo. Prvi in najbolj oddaljeni je Louis Duble, pisatelj. Ko sem odšel, je bil še zelo mlad in se je rad postavljaj. Od tedaj je imel precej sreče. Če pa še ni opustil svojih starih navad, mu bo ta denar prav prišel. Druga je Mlle Latournure, ki ima šolo za dekleta. Bila je ali je še, bolna. Ta denar bo za zdravila za precej časa in lahko bo izmenjavala toplice, kolikokrat bo hotela. Tretji je Henry Burtal, arhitekt, vse kar vem o njem je, da je živel samo za razveseljevanje, sedaj je oženjen in denar mu bo prav prišel za doto njegovim hčeram, če jih ima. Sedaj gospod, ni več časa za pogovor."

Renaudel je vstal, vzel svetilko, posvetil v vežo, pomagal duhovniku obleči suknjo in zaprl vrata za njim. Potem se je vsedel k ognju, vzel smodko, jo prižgal, položil noge na drog pred ognjem in pričel kaditi, kakor lokomotiva pod močnim pritiskom.

II.

Megla je postajala še gostejša. Duhovnika je najprej nekoliko mraz tresel. Dal je vozniku naslove in odšel po svojem čudnem poslu. Kmalu je bil pri hiši Louis Double-ja.

"Peto nadstropje, prva vrata," je rekel vratar.

Duhovnik se je predstavljal pisatelja revnega, napol sestradanega, živečega v podstrešju. Denar mu

bo gotovo prav prišel. Hitel je po stopnicah, da je pozabil na svojo naduho. Sprevidel je pa, da peto nadstropje ni bilo zadnje. Kar čudil se je, ko se je znašel pred čednim stanovanjem. Potegnil je za ročaj pri zvoncu.

Mlad človek, elegantno oblečen, ravno pripravljen na pot na gostijo, pisatelj sam, je odprl vrata. Duhovnik je bil kar razočaran, ko je prosil za kratek razgovor. Pisatelj ga je peljal v veliko in lepo opremljeno sobo. Velika miza, polna knjig, in časopisov, je pričala o študiranju.

Ko sta se vsedla, je duhovnik povedal, po kaj je prišel. Segel je v žep, privlekel iz njega najprej tobakiro, potem rožni venec, očala in nazadnje šele denarnico. Ko je vse drugo dejal nazaj v žep, je odprl denarnico in izvlekel "draft," katerega je ponudil pisatelju.

"Moj obisk" je pojasnjeval, nima drugega namena, kakor, da vam izročim to. Potrdilo se zahteva, seveda"

"Kaj?" je vzkliknil Duble, ko je opazil papir. "Dvestoinpetdesettisoč tri sto in devetdeset frankov? Na moje ime? Kaj to pomeni?"

"To pomeni, da je Renaudel..."

"Moj prejšnji bankir? Ta orekli-cani tat?"

"Začel obžalovati in sklenil vrniti svojim upnikom. Hoče umiriti svojo vest."

"Toraj je ničvrednej postal po-

FR. KOREN

Naš zastopnik za Chicago in okolico. šten!"

"Dolžnik je, kateri plačuje svojim upnikom," je odvrnil duhovnik resno.

Pisatelj je pričel razlagati:

"Morda se boste čudili, da se bolj ne zveselim toliko denarja. Z veseljem ga sprejemem, ker mi bo dal več svobode in časa za pisateljevanje. Je pa tudi druga nevarnost, da se ne podam nazaj v svoje prejšnje napake, lenobo in sanjarjenje. Vi ste dober človek in zdi se mi, da občudujete Renaudelovo početje. Naj se le potolaži. S tem, da mi je odvzel bogastvo, storil mi je s tem tudi veliko uslugo. Bil sem len,

New Yorški slovenski otroci. (Glej dopis.)

brezbrižen in nepoznan. Od tedaj sem pričel delati in dosegel tudi precej vspeha."

Ker se je mudilo, je obiskovalec vstal; da bi odšel.

"Oprostite gospod," pravi pisatelj. "Vidim, da sem dobil božično darilo. Moram se vam vsaj zahvaliti. Ni mi mogoče zmenjati tega nočoj. Tu imam petsto frankov. Vzemite to; gotovo poznate kaj dobrih otrok, katere lahko razveselite."

"Hvala lepa," je rekel duhovnik in sprejel bankovec. "Že vem, kam jih bom dejal. Pet sirot —"

(Dalje prihodnjič.)

ko kolikor še nikdar preje. — Tudi je dobila cerkev več krasnih božičnih darov. Tako je Mrs. Joe Bobič darovala krasne nove altarne prte iz belega platnenega damaska in veliko prtičkov za kelih, Mrs. Klemenčič je darovala platnene prte za vse tri oltarje, dekleta Mary in Katarina Gregorič in Mary Koščak so naredile lepe čipke (špice) za vse tri oltarje. Trgovec s črevlji na 22. cesti in Hoyne, Mr. Voršči je pa daroval dve veliki okrašeni voščeni sveči. Bog plačaj vsem darovalcem.

Cleveland, O. — Prosim malo prostora v listu "Ave Maria." Lep je bil dan,

pripomogli k tako lepemu vspehu. Zahvaliti se moramo botru g. Pavel Schnerlerju in botri g. Kavšek za njiju veliko dušna darova, oba sta dala vsak po \$50.00.

Enako zahvalo vsem društvom za udeležbo, in za krasno darilo društvu Sv. Vida ki je darovalo \$25.00. Druga društva so dala po \$15. in po \$10. Tako da smo dobile \$238.00 — Nadalje se zahvalimo g. Ponikvarju za cerkveno opravilo in pomenljiv govor ob blagoslovu. G. St. Sterniša kot maršalu, g. Antonu Grdina kot slavnostnemu govorniku. Pozabiti pa tudi ne smemo vrle natakarje in kuharice in postrežnice. Društvo Marija Magdalena pa bode vse ohranilo v hvaležnem spominu in bode vračalo ob priliki.

Julia Mally, tajnica.

VELIKODUŠEN DAR † FRANKA GASPARI.

Mrs. Ivanka Gaspari, žena pokojnega Franka Gaspari nam je sporočila, da pokojni naš prijatelj in navdušen sotrudnik tudi ob smrti ni pozabil na naš list. Zapustil mu je v svoji oporoki \$500.00.

Tudi je silno želel pred smrtjo se še enkrat v nekoliko vrsticah le posloviti od lista "Ave Maria" in od njegovih naročnikov, zlasti od Clevelandskih prijateljev. Umirajoče ustnice bi bile rade še enkrat vsaj lepo besedico dale v spodbudo rojakom, naj ljubijo list "Ave Maria," naj ga podpirajo, naj mu ostanejo zvesti, naj pomagajo, da bode list napredoval, se širil. — Toda smrt je

pokosila dobrega Franka preje in mu strla pero iz rok in ni mogel tega izvršiti.

Vemo pa vsi, ki smo ga poznali, ka jbi bil rad povedal, kaj bi bil rad napisal: Rojaki! Bratje! vsi, katerim je mar sveta vera — okrog lista "Ave Maria"!

Blagemu Franku naj pa Mati Marija v večnosti povrne ta velikodušen dar.

Ljubi Frank, počivaj v miru! List Ave Maria ti bode pa ohranil hvaležen spomin. Pri vseh sv. mašah, ki se boro skoraj vsako nedeljo za naročnike "Ave Maria," se bomo posebej spominjali Franka Gaspari.

V Jolietu, Ill. je bila božična kolekta \$1,426.00. Lepa svota! Kar priča, da so župljani storili svojo dolžnost.

V So. Chicagi so imeli božično kolekto \$810.00, kolikor še nikdar preje v zgodovini župnije. Tudi so imeli lepo petje, ki se je vsem župljanom dopadlo.

V Chicagi, pri Sv. Štefanu je znala božična kolekta \$1621.85, toli-

katerega smo imeli 28. septembra. Ta dan smo blagoslovili lepo in krasno zastavo sv. Marije Magdalene šte. 162 K. S. K. J. Ponosne smo bile sestre, da je to zastavo naredila naša sestra lastno-ročno. To je krasno delo.

Bog živi našo umetnico in želimo, da bi naša K. S. K. Čednota imela še več takih deklet. Slavnost blagoslovljenja se je izvršila jako lepo. Sestre so se jako lepo udeležile, kakor tudi bratska naša društva. To nas je jako navduševalo. Tudi velika kolekta je bila, več, kakor smo pričakovali. V dolžnost si štejem, da se moramo zahvaliti vsem, ki so nam

Denver, Colo. — Jugoslovani v Denverju se res zelo trudijo za svojo novo župnijo. Občudovanja je gorečnost in navdušenost za to cerkev med njimi, kar kaže kako so dobrega duha in kako verno je to ljudstvo. Čez en mesec bomo že imeli službo božjo v novi cerkvi. Razni rojaki so kupili vsa barvena okna. Za veliki oltar je že tudi denar skupaj in skoraj vse za stranska oltarja. Veliki zvon je plačal g. J. Jarc za \$750.00. Naročili smo tudi dva druga nova zvona, katerega enega je kupil Frank Horvat v spomin svoji pokojni ženi in pokojnemu sinu za \$300.00, za srednjega so pa ljudje skupno zložili,

za obhajati) imajo nabranega že več kakor \$250.00. Večno lampo je kupil g. Peter Gabrian za \$120.00, in krstni kamen je kupilo društvo sv. Jakoba za \$150.00. V nedeljo 28. decembra so sklenili, da bodo sedeži vsi prosti. Vendar za monštranco, kelih in ciborij (kelih pa bodo zato pobirali mesečno kolekto. Vsak oženjeni dobi 12 kovčec in plača mesečno po dva dolarja in vsa fant ali dekle, ki je več kakor 16 let dobi enako 12 kovčec, da plača mesečno po \$1.00. Za te prispevke so odglasovali vsi enoglasno. Drušin je približno 140. Božična kolekta je bila \$327.00.

Stalnega župnika jim še ni bilo mogoče preskrbeti do sedaj. Morda se kmalu kateri slovenskih duhovnikov oglasi, ki bi bil pripravljen iti v Denver.

G. George Pavlakovič se selno veliko trudi za to stvar. V Denver se je priselil tudi G. Marko Sodja iz farme v Neodesha, Kans.

Farani te nove župnije so večinoma Slovenci, tudi je precej Hrvatov, ki pa so v bratski slogi z drugimi farani. Župnija bode imela tudi svoje meje, in bodo vanjo spadali tudi vsi drugi katoliki v tem distriktu, izvzemši Polakov, ki imajo tu tudi svojo cerkev.

Silno pa pogrešamo slovenskih duhovnikov. Vedno manj je mladeničev, ki bi se posvetili duhovskemu stanu. Vse drugo bolj miče sedanjo mladino, kakor posvetiti se duhovskemu stanu in delovati med svojim narodom za duševni in telesni prid. Ljubi Bog kliče in vabi, da

bi se značajni mladeniči oglašili za to najimenoitnejšo delo in za najpotrebnejši poselj na svetu. Toda Njegovo plačilo ne blesti tako kakor zlato in srebro, katerega ponuja svet in tudi nima toliko mikavnosti, kakor jih imajo druge dobrinje tega sveta. Tako pa ostaja vedno bolj in bolj Gospodova žetev brez delavcev in neobdelana.

V naših družinah je vse premalo skupne molitve in pravega duha in gorečnosti za večne resnice. Zelo potrebujemo onega blagega duha navdušenosti in nesebičnosti, kateri je preveval naš narod za časov, ko je dal Afriki Abuno Solimana — Misjonarja Knobleharja, Ameriki Barago, Pirca in druge. Dal Bog, da bii se ta duh med nami zopet poživil.

Vaš prisrčno in bratsko udani

(Rev.) P. Ciril Zupan OSB.

New York, N. Y.

Naj ohrani "Ave Maria" spomin na prvo predstavo slovenskih učencev, ki je bila v nedeljo 23. nov. v cerkveni dvorani. Namen predstave je bil vzvišen: dobiti denarno pomoč vbogim otročičem v Sloveniji. Ker pripada to domoljubno delo zlasti v področje "Ilirije" podružnice S. N. Z. je ona vzela v oskrbo vso prireditve. Kakor je bila lepa misel: otročiči naj igrajo za otročiče, tako je bil pa tudi uspeh prireditve lep v vsakem oziru. Učenci so igrali živahno, ves čas je bila vesela do zadnjega kotička napolnjena dvorana domoljubnega

občinstva, ki je pri vsaki točki bogatega vsporeda navdušeno ploskalo malim igralcem. Devetletni učenec Alojzij Rupnik je deklamoval gladko in čvrsto naslednji prolog

Pogodil je, res dobro so igrali, pa tudi dosti so nabrali. Ko so mladi vojaki morali na odru ponoviti ljubki prizor, so korakali mej sviranjem godbe po dvorani. Štiri učenke so nosile razprostrto slovensko zastavo in v njo so metali navzoči darove, katerih je bilo 95 dolarjev in 36 c. Vseh dohodkov pa se je nabralo 336 dolarjev in 45c. Stroškov je bilo 64 dolarjev in 13c. Čistih dohodkov je ostalo 272 dolarjev in 32c. kateri so se odposlali vbogim otročičem v Slovenijo.

Iz pisem naših naročnikov.

Joliet, Ill. — Priloženo pošiljam \$5.00 za Božični Dar "Ave Maria". Vam in vsem naročnikom "Ave Maria" vošim veselo srečno Novo leto.

J. N. Pazdirtz.

Indianapolis, Ind. — Pošiljam Vam za dober tisk iz ljubezni do naše ljube Gospe Presvetega Srca\$ 5.00 za častito sestro Elizabeto\$ 5.00 za Rev. F. X. Meško\$ 1.00

Vam in vsem čitateljem vošim veselo in srečno novo leto!

Mrs. T. C.

Č. g. Meško nam je poslal krasen spis o razmerah doma v domovini, katerega bomo začeli priobčevati prihodnjich.

Veliko tvarine, dopisov in poročil smo morali odložiti radi otroške priloge "Mali Ave Maria." Prosimo potrpljenja.

To je slika zastave Društva Marije Magdal. iz Clevelanda, O. (Glej dopis iz Clevelanda.)

da jo beremo skupaj do 10 do 11. ure predno idemo spat. Z Bogom striček. Dalje prihodnjič.

Mike Modrich-

Cleveland, O.: Srčno Vas pozdravljam želim vam naznaniti kako smo obhajali v cerkvi sv. Lovrenca božični dan imeli smo 6 sv. maši.

Pri prvi sv. maši ki je bila ob 5. uri zjutraj se je udeležilo celo ministrantovsko društvo h katerim tudi jest spadam ravno tako pri zadnji sv. maši, ki je bila ob 11. uri.

Svetih maš so se tudi drugi pridno udeleževali jast mislem da ga ni farana da bi ne bil pri sv. maši na sveti Dan. Pa veste striček kaj se mi je dopadlo na božični dan ki je tulko ljudi pristopilo k sv. obhajilu tudi jast sem šel za vas Xmas prezent ki ste zadnjič rekli da bi bili tega prezenta najbolj veseli samo to niste nam povedali kaj želite da bi pri sv. obhajilu Jezuška za Vas prosili. Jast sem kar taku rekel: Ljubi Jezušek prosim te, daj našemu stričku kar si najbolj žele.

Pa še ena žalostna novica moram vam povedat da so se naš predobri Oče Father Oman 26. dec. roka zlomili. Bog daj da bi bili kmalu zopet zdravi. Jast sem 14 let star hodim v šola sv. Lovrenca u 7 razred. Sestra ki nas uči se z namj veliko trudi zatu smo ji vsi učenici iz srca hvaležni.

Frank Šuštaršič.

Dragi Frankie: Vidiš, vi otroci, bi mojih prošnja, katere sem imel na sveti dan in katere sem prinesel Jezušku pred jaslice niti ne razumeli. Zato Vam jih nisem hotel razkladati. Zato si popolnoma prav naredil, da si tako molil, kajti jast sem vse poveda. Jezušku, kaj bi rad. Zato, ljubi Franki, Bog ti plačaj ta lepi Xmas prezent. Bog te blagoslovi!

Tvoj Striček.

Joliet, Ill.: Zelo sem pa vesela in dam vam znat, da sem bila na Božič pri sv. obhajilu za vas, da bi vas Bog ohranil še mnogo let. Z Bogom striček.

Mary Horvat.

Steelton, Pa.: Jaz Vas lepo pozdravim in se Vam zahvalim za lepo nagrado.

Mary Scrotsky.

Chisholm, Minn.: Jest Vam taprvi pot pišem pa ne znam še fajn pisat pa bom se navadla od mame. Jest sem trenajst let stara. jest sm šla tudi za vas h sv. obhajilu na svet dan na petindvajsetega decembra. pa vam pošljem pet centu jast bi rada da bi mi poslali en prezent, pa vam želim veselo novo leto.

New York.: Sprejela sem vaše raz-

Mary Rauschel.

dlednico in božično darilo. Bila sem zelo vesela, ker nisem pričakovala, da bi Vi meni pisali. Tukaj Vam pošiljam naročnino za Ave Maria za mojo sestrico v Ljubljani. — Ne morem vam popisati, dragi striček, kako lepe božične praznike sem jaz imela to leto in tudi zato, ker sedaj vemo, da sta moja sestrica in brat še živa ki sta v stari domovini. Jaz sem že komaj čakala, da smo šli v sobo kjer so bili darovi in drevesce.

Hm, to bo okusen Xmas diner. Naša Kitty je dobra kuharica.

Potem smo šli vsi k polnočnici v cerkev Sv. Cirila in Metoda. Cerkev je bila krásno okinčana. Kipi Srca Jezusovega in Matere Božje so bili z elektriko razsvitljeni. V enem trenutku povedano vse je je bilo tako lepo da človek ni mogel nekoliko časa moliti. Dragi striček, Vi mene gotovo ne poznate toda jaz sem Vas pa velikrat videla v New Yorku. Kadar pridete sem prosim nas tudi obiščite. Mama in ata in jaz bi bili zelo veseli. Upam, da mi bodele kmalu zopet pisali in jaz bom že težko čakala Vašega pisma — Vaša

Ivanka Ovca.

Cleveland, O. — Par beset Vam napišem jaz se še nikoli nisem oglasila u našem Ave Maria nu se bom pa sedaj še enkrat morda se ne bom nikol več letos jast sem brala u Ave Maria zadnjikrat in sem videla kako ste lepo prosili nas da naj eno obhajilo za vas darujemo. Vsi otroci sv. Lovrenca šole smo šli na Xmas Day sv. obhajilu in mislim da je marsikdo šel za vas jast sem tudi šla in sem za vas darovala da bi enkrat srečno umrli in sem Mater Božjo in St. Joseph prosila da naj vam da čas se spokoriti in vsem ljudem in vam vošim srečno novo leto da bi še enkrat dočakali družega. Minilo je leto in dan, mesece za mesecem dan za dnem ura za ura. Blažene srečne in vesele praznike in novo leto vam iz srca želim iskreno ljubeča in udana

Jennie Zupančič.

P. S. in če boste poslali kak prezent tukaj je moj atres.

Doylestown, O. Mojga imena še niste dali na v Ave Maria. Jast rada čitam Ave Maria. Jast nisem šla k svetemu obhajilu zato ki nimamo svoje cerkve pa h angleškem ne smemo hoditi ki nas nečejo. Jast sem 13 let stara pa sem v šestem razredu. — Tukaj pošilam tisto računsko nalogo, ki je Jennie Grimšič ugenila. Hi! Ha! Ha! Ha! Ha! Jast sem pa šestna razrednica in sem to računsko nalogo rešila. Happy new year, striček.

Da bi pa tudi jaz Vam nekoliko pokazala kako Vas dragi striček čislam in spoštujem hočem Vas zopet razveseliti z novim naročnikom.

Miss Josephine Stanger.

Cleveland, O. V prvi vrsti se najpričneje zahvalim za darilo, katerega sem bila neizmerno vesela in za katerega se Vam dobri striček prav lepo zahvalim.

Kaj pa moj rebus? Ali sem ga prav rešila. Povedati vam tudi moram zakaj sem se tako zakasnila z odgovorom. Imela sem se dosti učiti, ker sem bila za angeljčka pri prvi sveti maši na božični praznik. Dragi striček Vas prav lepo pozdravim in Vam prav iz otroškega srca vošim veselo novo leto. Listu Ave Maria pa vsepešen napredek

Frances Bogovič.

Cleveland, Newburg, O. Dragi striček molil bom za vas in danes sem daroval za Vas sv. obhajilo.

Thomas Mervar Jr.

Steelton, Pa.: Tu pošiljam skakalnico in računsko nalogo. Če je prav mi pa pošlite prezent.

Anna M. Plut.

Pittsburg, Pa.: Bog lonaj za dar. Tu je računsko naloga. Le še kaj, striček. Mama je dala 1 dol. za Ave Maria.

Louis Heinricher.

Cleveland, O. — Nagrada sem dobila in se Vam prav lepo zahvalim.

Frances Kasunič. St. Vitus School.

Richmond, W. Va. — Vas ljepu srdačno zahvalim za dar Molim Vas ne zaboravite mene neču ni ja vas. vreme imamo tu sat ljepo samo malo je mrz. Čestitam sretan Božič i Vam želim od višjega Boga da bi ga veseli sproveli.

Josephine Paulin.

North Chicago, Ill.: Jaz sem stara devet let in sem v četrtem razredu in hodim v šola Matere božje. In bom šla za vas k svetemu obhajilu na sveti dan. Js bom naredila za božič lepe jaslice. Z Bogom.

Evanka Setničar.

North Chicago, Ill. — Jaz sem stara deset let in sem v četrtem razredu in hodim v šola Matere Božje in bom šla na sveti dan za vas k svet. obhajilu. Z Bogom

Anna Pustavrh.

North Chicago, Ill. Zahvalim se za darilo. Vošim vesel božič in novo leto. Jaz bom šel k sv. obhajilu za vas. Z Bogom.

Mathew Setničar.

Ambridge, Pa.: Dobil sem jest in

Telephone: Canal 1614

VSTANOVLJENO 1888

A. M. KAPSA

Slovenecm pripo-
ročam svojo trгови-
no z železnino.

Pošteno blago —
zmerne cene.

2000-2004 Blue Island Ave., Cor. 20th St.
Chicago, Ill

Pridite in prepričajte se!

Severova zdravila vzdržujejo
zdravje v družinah.

Kašelj

Je znan kot eden najbolj znanih
znakov, ki spremlja prehlad, gripo
in kadarkoli so prizadete celi sap-
nika. Zato potrebujete zdravilo,
ki bo olajšalo vnetje in na ta način
ustavilo vznemirjenje ter kašelj.
Nobeno zdravilo ni boljše, kakor

**Severa's
Balsam
for Lungs**

(Severov Balsam za pljuča), ki je
dobro poznan iz leta 1881, kot
uspešno zdravilo za zdravljenje
prehlada, hripavosti in kašlja, zla-
sti še izhaja iz vnetja sapnih cevi,
krčnih napadov in infurce. Cena
35c in 1c, davka, ali 50c in 2c dav-
ka, v vseh lekarnah.

Severov almanah za Slovence za leto
1920 zastoji! Vprašajte zanj svo-
jega lekarnika.

W. F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

SEIZ BROS.

Priporočam vsem slovenskim
duhovnikom svojo veliko izbi-
ro nabožnih knjig v vseh je-
zikih, vseh cerkvenih potreb-
ščin, kipov, podob, svetinje
i. t. d.

Priporočam se tudi vsem slo-
venskim društvom ri nakupu
zastav in društvenih znakov.

21 Barclay Street, New York
Telefon, 5985 Barclay.

FRANCIS D. NEMECEK

FOTOGRAF

Se priporočam Slovenecm

1439 W. 18th St. Chicago, Ill.

Telephone: Canal 2534

KRASNI ROMAN

"Milijska Nevesta"

se dobi pri:

JOSEPH TOMIC

zvezek po 12 c. ali celi \$7.20

2424 So. Harding Ave.

CHICAGO, ILL.

Iščem tudi zastopnike.

Pošiljajte denar domov
SAMO

po svojem delavskem pod-
jetju

"EDINOST" PULB. CO.
1847 W. 22 Str.
CHICAGO, ILL.

Slovenski zobozdravnik

DR. M. JOSIP PLEŠE

Ordinira od 10. ure zjutraj do 8 ure zvečer. Ordinira tudi izven določenih ur po
dogovoru.

Specialist in Bridge Work and Gold inlays
248 E. 72nd STREET, NEW YORK CITY.

Za vse Ljudi in za Vse Slučaje

Gotovo je, da imam največje prodajalne in najbolj založene z različnim bla-
gom, za slovenske gospodinje in gospodarje, pa tudi za žene in neveste, ker
imam fino pohištvo in druge potrebne reči.

PRVE SO GOSPODINJE, katere dobijo pri meni najboljše peči, preproge, lino-
leum, posodo, vozičke, zibe, blazine, omare in drugo.

GOSPODARJI VEDO, da imam raznih barv, železja, ključavnic, cevi za plin,
stekla, korita in drugo vedno v zalogi.

NOČ IN DAN pa imam otvoren pogrebni zavod z "AMBULANCAMI." —
Trije ambulančni in bolniški avtomobili so vedno na razpolago za vsaki
čas, za vsako nezgodo ali bolezen.

Največji pogrebni zavod, v katerem izvršujemo vsa dela v največjo zadovolj-
nost naroda.

Oba telefona noč in dan:

Bell: Rosedale 1881.

O. S. Princeton 1381.

ANTON GRDINA,

TRGOVEC IN POGREBNIK

6127 ST. CLAIR AVENUE.

S slabim želodcem ni uspeha!

Dr. Orison Swett Marden, sloveči pisatelj pripoveduje: "Možgani do-
be veliko kredita, ki bi ga pravzaprav moral dobiti želodec." In prav ima.
Na tisoče ljudi je na svetu, ki se imajo zahvaliti za svoj uspeh v življen-
ju predvsem dobri prebavi. Kdor ima slab želodec in trpi bolečine, ne
more imeti nikdar popolnega vspeha. Najbolj zanesljivo zdravilo za slab
želodec je:

Zlata kolajna

San Francisco
1915

Veliko darilo

Panama 1916

TRINERJEVO AMERIŠKO ZDRAVILNO GRENKO VINO

Pripravljeno je samo iz grenkih rastlin,
korenin in lubja znane zdravilne vrednosti in
naravnega rdečega vina. Izčisti želodec, odpra-
vi vse snovi iz notranjosti, pospešuje prebavo,
vrne slast in ojači živce in celi sistem. Za za-
prtje, neprebavo, glavobol, omotico, nervoz-
nost, pomanjkanje energije, splošno omemog-
lost, i. t. d.

Trinerjeva Angelika Grenka Tonika

je splošno odvajalno in zelo okusno sredstvo proti slabostim telesnegasistema.

TRINERJEV LINIMENT

je izvrstvo zdravilo, zelo močno, toraj uporabno za zunanja zdravila.
Oprostilo te bo revmatizma in trganja. Ako so tvoji udje otrpli, ali imaš
bolečine v hrbtu, ali si kak ud pretegnil ali zvil, za otekline itd., ako si z
njim namažeš utrujene mišice ali noge potem, ko si se iskopal, boš začu-
den čutil blagodejen upljiv.

TRINERJEV ANTIPUTRIN je najboljši čistilec za zunanjo upo-
rabo: Grgranje, izpiranje ust, čiščenje ran, odprtini i. t. d.

V vsch lekarnah.

JOSEPH TRINER COMPANY

1333-1343 S. Ashland Ave, Chicago Ill